

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobců: **a) Mgr. R. H., a b) T. L. A. H.**, zastoupené žalobcem a) jako advokátem se sídlem J. 804, X L., proti žalovanému správnímu orgánu: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor živnostenský a občanskoprávní, se sídlem Jungmannova 35/29, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. února 2009, č. j. S-MHMP 23500/2009, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. března 2013, č. j. 7 Ca 49/2009 – 85,

takto:

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Dne 17. 10. 2008 vydal odbor občansko-správní Úřadu městské části Praha 8 usnesení č. j. SZ MCP8 129251/2008, SZ MCP8 061490/2008. Tímto usnesením bylo zastaveno správní řízení ve věci žádosti rodičů nezletilého T. H., nar. X, pana Mgr. R. H. [dále jen „stěžovatel a)“] a paní T. L. H., rozené A. [dále jen „stěžovatelka b)“], společně též „stěžovatelé“], o zápis druhého jména „A.“ nezletilého do matriční knihy narození na základě prohlášení rodičů nezletilého o volbě druhého jména podle § 62 odst. 3 a 67 odst. 1 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení, ve znění pozdějších předpisů. Proti tomuto rozhodnutí podali stěžovatelé odvolání, které bylo Magistrátem hl. m Prahy odborem živnostenským a občansko-správním zamítnuto.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. února 2009 č. j. S-MHMP 23500/2009 podali stěžovatelé žalobu, která byla rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 7 Ca 49/2009 - 85 zamítnuta. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

[3] Proti tomuto rozsudku podali stěžovatelé kasační stížnost, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 28. března 2013.

[4] Tato kasační stížnost však nesplňovala podmínky řízení podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. V souladu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, není-li návrhovateli, či věc, které se návrh týká, od soudního poplatku osvobozen

podle ustanovení § 11 tohoto zákona. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5000 Kč.

[5] Při podání kasační stížnosti stěžovatelé soudní poplatek ve výši 5000 Kč za každého z nich neuhradili. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením č. j. 6 As 51/2013 - 28 ze dne 11. dubna 2013 vyzval ke splnění poplatkové povinnosti a zaplacení soudního poplatku ve výši 5000 Kč za každého z nich (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 74/2011 - 251 ze dne 10. srpna 2011, publikován pod č. 2410/2011 Sb. NSS), přičemž jim stanovil k tomu lhůtu dvou týdnů od doručení usnesení. Stěžovatelé byli v usnesení poučeni o způsobech platby. Byli též poučeni o tom, že podle ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků, a že - jsou-li pro to zvláště závažné důvody - lze účastníkovi přiznat osvobození od soudních poplatků zcela a že v takovém případě stěžovatelé mohou ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků. Stěžovatelé byli konečně poučeni o následcích nesplnění své poplatkové povinnosti ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[7] Usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku bylo stěžovatelům doručeno v sobotu 18. května 2013, lhůta dvou týdnů pro splnění poplatkové povinnosti tedy uplynula v pondělí 3. června 2013.

[8] Do dne vydání tohoto rozhodnutí však soudní poplatek za kasační stížnost žádným ze stěžovatelů zaplacen nebyl. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než řízení před ním vedené zastavit v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[9] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. června 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu